

Китайська стіна

Наталія Грегуль

Мої роздуми про сьогодні. За ці роки війни і страждань змінилося наше ставлення до росіян. Ми стали чужими, українці намагаються їх уникати, щоб не стикатися. Образ китайської стіни прийшов зовсім неочікувано.

Скінчиться війна, неодмінно скінчиться,
Пора мурувати "китайську стіну",
Час "браттям слов'янам" відгородиться,
Хай скеля між нами стане враз наяву.

Облиште Вкраїну, навіки облиште,
І думать не смійте, зятяйте, кати:
Це наша земля, нам дарована звище,
Корінням вкраїнці в цю землю вросли!

Щоб духом тут вашим ніколи не пахло,
Вже виросла скеля між нами навік,
У прірву стрімку загуло і зачало,
Усе, що єднало нас, щезло без слід.

"Велика китайська стіна" — в Україні!
Щоб з космосу видно, щоб знали усі:
Як "браття слов'яни" родалися рідні,
Як Богу молились брати во Христі.

Як боляче крах проживать у реалі,
Як віру це рушить, як палить мости.
Помилуй нас, Господи, грішних надалі,
Бо ми не пробачимо їхнє "прости".

Китайська стіна — це не витвір мистецтва,
Це вирок землянам, кам'яний заповіт:
Планета єдина, прекрасна і щедра,
А жадібне людство одно ділить її!

14.08.2026